

KAI TYLĖTI JAU NEBEGALIME . . .

Visada deklaruojame, kad el. žurnalas „Žemaičių žemė“, to paties pavadinimo interneto svetainė – kultūros, švietimo, istorijos leidiniai, kad čia nepolitikuojama ir kad juose nėra vietos tiems, kas siekia suklaidinti žmones, manipuliuoti jais ir kt. Ši nuostata nekinta, tačiau šiomis dienomis, kai visas pasaulis mato, kaip Rusija, pamynusi tarptautinę teisę, žmoniškumą, užpuolė Ukrainą, naikina jos infrastruktūrą, bombarduoja miestus, kaip ten žūva ne tik savo šalį ginantys ukrainiečiai, bet ir civiliai gyventojai, net vaikai, tylėti jau nebeįmanoma. Ir ne tik dėl to.

Tikimės, kad rusiškasis fašizmas bendromis pasaulio demokratinėmis jėgomis, neišprovokuojant branduolinio karo, bus sustabdytas. Kviečiame visus, kas tik turi galimybę, prie to prisidėti, kad ir mažais savo darbais.

Šiandien labai svarbu, kad mes ir patys savo šalyje apsisvalytume nuo „penktosios kolonos“ – nuo fašistuojančių, „baubiančių“, Rusijos aukščiausios valdžios veiksams pritariančių, mūsų šalies valdžią niekinančių ir jai tokiais sudėtingais, sunkiais metais, kokie yra du paskutiniai, dirbti trukdančių elementų. Nuo tų, kas, iki galo gal net nesuvokę, ką daro, kokias pasekmes gali turėti jų poelgiai, po „Šeimų maršo“ ir kitų panašių organizacijų vėliavomis kalbėjo ir vis dar kalba visos tautos, t. y. ir mūsų vardu. Nei aš, nei mano šeimos nariai, mūsų žurnalo bendradarbiai niekada nebuvo ir nebus su jais, tad nei „maršistai“, nei visi, kurie su jais, mano, mūsų redakcijos bendradarbių, draugų, artimųjų, bičiulių vardu neturi teisės kalbėti.

Didžioji dalis Lietuvos gyventojų su viltimi laukė vakcinų nuo COVID-19, džiaugėsi praėjusių metų pradžioje jų sulaukę, pasiskiepijo, tiek saugodami save, tiek ir kitus nuo tos jau milijonus į Anapilį jau pasiuntusios ligos.

Asmeniškai pažįstu ne vieną garsiai „baubiantį“ antivakserį, taip pat ir dirbantį Lietuvos Respublikos Seime, ir negaliu suprasti, kaip šie žmonės drįsta paminti mano ir visų kitų žmonių prigimtine teisę gyventi. Demokratija – geras dalykas, tačiau už savo poelgius, kurie kelia grėsmę kitų žmonių saugumui, už netiesos brukimą kitiems reikia ir atsakyti.

Stebina daugelio vyresnio amžiaus ir net jaunų žmonių protestai prieš rengiamą Partnerystės įstatymą, Stambulo konvenciją, lyčių lygybę.

JUS ŽINOTE!

Aplink mus – šimtai, tūkstančiai savo šeimose mušamų ir kenčiančių žmonių, ne mažiau tokių, kurie savo laimę suranda tik gyvendami su tos pačios lyties partneriais. Kodėl jiems neturėtume leisti mylėti, būti su mylimaisiais, kartu auginti savo vaikus, įsivaikinti kitus, nes pasaulyje tūkstančiai našlaičių, savo namų, dažnai ir valgyti neturinčių mažylių?

ATSIKVOŠEKIME!

Šį tekstą išprovokavo tai, jog vis ateina žinios, kad ir Žemaitijoje šiandien yra nemažai žmonių, kurie prie savo atlapo išdidžiai segasi Georgijaus juosteles. Man gėda, kad Žemaitijos vėliavos plaukštosi „Seimos maršų“, Astros Astrauskaitės organizuojamuose mitinguose, protestuose, kurie baigiasi ne tik susistumdymais su viešąją tvarką palaikančiais pareigūnais, bet ir akmenų kruša į kitaminčius, net ir srogdinimais. Gėda kad atsiranda žemaičių, kurie švilpia kalbant buvusiam Lietuvos Atkuriamojo Seimo pirmininkui, vienam iš Lietuvos Sąjūdžio steigėjų prof. Vytautui Lansbergiui, Vyriausybės vadovei Ingridai Šimonytei ir kitiems valstybės vadovams.

APSIVALYKIME!

Šiandien... Šiandien yra tas laikas, kai reikia atsinaujinti, vėl visiems stoti į vieną gretą ir pasakyti karui, neapykantai, susiskaldymui, nepagarbai kitaminčiui NE.

Neišsklyskime iš tiesos, taikos, pagarbos vienas kitam ir demokratijos kelio!

Danutė Ramonaitė Mukienė,
Regionų kultūrinių iniciatyvų centro vadovė,
el. žurnalo „Žemaičių žemė“ ir interneto svetainės „Žemaičių žemė“ redaktorė